

დანიელის წიგნი — ას ოცი

წინასწარმეტყველური ნიშნების გახსნა: ბიბლიური
წინასწარმეტყველებების აღსრულების გაგება

Jeff Pippenger
2024-03-06

მზით, მთვართა და ვარსკვლავებით წარმოდგენილი ნიშნების აღსრულება საკმარისად განიხილეს ისტორიკოსებმა, ადვენტიზმის პიონერებმა და დამ ვაითის წერილებმა. ზოგიერთი ნიშანი, რომელთაც იესო შეეხო, სხვებზე იმდენად ცნობილი არ არის. ცოტანი ცნობენ, რომ „ხალხთა მწუხარებას“ „დედამიწაზე“ ჰქონდა კონკრეტული აღსრულება. მათთვის ნათელი არ არის, რას წარმოადგენს „ცათა ძალთა“ შერყევის სიმბოლო, იმ შერყევასთან დაპირისპირებით, რომელსაც დედამიწის ძალთა შერყევა წარმოადგენს. და ცოტას, ლაოდნიკიელ ადვენტისტთაგან, ესმის, რომ „მოსვლა“ — „კაცის მის ღრუბლით მომავალი“ — აღსრულდა მილერიტულ ისტორიაში.

ქრისტეს მოსვლის ზუსტი დღე და საათი არ არის გაცხადებული. მაცხოვარმა უთხრა თავის მოწაფეებს, რომ თვითონაც ვერ ამცნობდა მათ თავისი მეორედ გამოჩენის საათს. მაგრამ მან მიუთითა განსაზღვრულ მოვლენებზე, რომელთა მეშვეობითაც მათ შეეძლოთ ეცნოთ, როცა მისი მოსვლა ახლოს იქნებოდა. „იქნებიან ნიშნები,“ თქვა მან, „მზეში, მთვარეში და ვარსკვლავებში.“ „მზე დაბნელდება, და მთვარე აღარ გამოსცემს თავის ნათელს, და ცის ვარსკვლავები ჩამოცვივდებიან.“ დედამიწაზე კი, თქვა მან, იქნება „ხალხთა შეჭირვება და დაბნეულობა; ზღვისა და ტალღების გრიალი; ადამიანებს გული წაუვათ შიშისაგან და იმ მოლოდინისაგან, რაც დედამიწაზე უნდა მოვიდეს.“

„და იხილავენ კაცის ძეს, მომავალს ცის ღრუბლებზე ძალითა და დიდი დიდებით. და მოავლენს იგი თავის ანგელოზებს საყვირის დიდი ხმით, და შეკრებენ ისინი მის რჩეულებს ოთხივე ქარიდან, ცის ერთი კიდიდან მეორემდე.“

„ნიშნები მზეში, მთვარესა და ვარსკვლავებში აღსრულდა. იმ დროიდან მოყოლებული მიწისძვრები, ქარიშხლები, მოქცევის ტალღები, სენი და შიმშილი გამრავლდა. უმძიმესი განადგურებები — ცეცხლითა და წყალმოვარდნით — სწრაფი მიმდევრობით ენაცვლება ერთმანეთს. ის საშინელი უბედურებები, რომლებიც კვირიდან კვირამდე ხდება, ჩვენთან სერიოზული გაფრთხილების ხმებით მეტყველებს და გვიცხადებს, რომ აღსასრული ახლოს არის, და რომ მალე, აუცილებლობით, მოხდება რაღაც დიდი და გადამწყვეტი.“

„გამოსაცდელი დრო კიდევ დიდხანს აღარ გაგრძელდება. ახლა ღმერთი თავის შემაკავებელ ხელს მიწიდან იწევს. დიდხანს ელაპარაკებოდა იგი კაცებსა და ქალებს თავისი წმიდა სულის მოქმედებით; მაგრამ მათ არ შეისმინეს მოწოდება. ახლა იგი თავის ხალხსა და ქვეყნიერებას თავისივე მსჯავრებით ელაპარაკება. ამ მსჯავრთა ჟამი წყალობის ჟამია მათთვის, ვისაც ჯერ კიდევ არ ჰქონია შესაძლებლობა გაეგო, რა არის ჭეშმარიტება. უფალი სათუთად შეხედავს მათ. მისი

მოწყალების გული შეძრულია; მისი ხელი კვლავაც გაწვდილია გადასარჩენად. დიდძალი ხალხი იქნება მიღებული უსაფრთხოების სამწყსოში, რომელნიც ამ უკანასკნელ დღეებში პირველად მოისმენენ ჭეშმარიტებას.“ *Review and Herald*, November 22, 1906.

მილერიტთა ისტორია უკანასკნელ დღეებში სიტყვა-სიტყვით მეორდება. „ნიშნები“, რომლებმაც პირველი ანგელოზის მოსვლა და ისტორია აღბეჭდეს, იმ „ნიშნების“ სახეს წარმოადგენს, რომლებიც მესამე ანგელოზის მოსვლასა და ისტორიას აღნიშნავს. ყველა წმინდა რეფორმატორული მოძრაობა უკანასკნელ დღეებში მესამე ანგელოზის მოძრაობას ეწყობა პარალელურად.

„ღვთის საქმე დედამიწაზე, საუკუნიდან საუკუნემდე, ყოველი დიდი რეფორმაციისა თუ რელიგიური მოძრაობის დროს, თვალსაჩინო მსგავსებას ავლენს. ადამიანებთან ღმერთის მოპყრობის პრინციპები მუდამ ერთსა და იმავე რჩება. აწმყოს მნიშვნელოვან მოძრაობებს თავიანთი პარალელი აქვთ წარსულის მოვლენებში, ხოლო წინა საუკუნეებში ეკლესიის გამოცდილება ჩვენი დროისათვის დიდი ღირებულების გაკვეთილებს შეიცავს.“ *The Great Controversy*, 343.

გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლევამოსილი ანგელოზით წარმოდგენილი ისტორია არის მესამე ანგელოზის ისტორია, და მესამე ანგელოზით წარმოდგენილი ისტორია პარალელურად მიმდინარეობს მილერიტული ისტორიის პირველი და მეორე ანგელოზების ისტორიასთან.

„ღმერთმა გამოცხადების 14-ის უწყებანი წინასწარმეტყველების რიგში დაამკვიდრა, და მათი საქმე არ უნდა შეწყდეს ამ დედამიწის ისტორიის დასასრულამდე. პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებანი კვლავაც ჭეშმარიტებაა ამ დროისათვის და პარალელურად უნდა მიმდინარეობდეს იმასთან, რაც ამას მოსდევს. მესამე ანგელოზი თავის გაფრთხილებას ხმამაღალი ხმით აცხადებს. „ამის შემდეგ,“ — თქვა იოანემ, — „ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც ჩამოდიოდა ზეციდან, დიდი ხელმწიფება ჰქონდა, და დედამიწა განათდა მისი დიდებით.“ ამ განათებაში სამივე უწყების ნათელი ერთიანდება.“ *The 1888 Materials*, 803, 804.

პირველი და მეორე ანგელოზების საქმე, რომელსაც პარალელად მიჰყვება მესამე ანგელოზის საქმეც, ასევე ნაჩვენებია ათი ქალწულის იგავში.

„ხშირად მიმითითებენ ათი ქალწულის იგავზე, რომელთაგან ხუთი გონიერი იყო, და ხუთი — უგუნური. ეს იგავი აღსრულდა და აღსრულდება მისი ყოველი სიტყვის სრული სიზუსტით, რადგან მას განსაკუთრებული გამოყენება აქვს ამ დროისათვის და, მესამე ანგელოზის უწყების მსგავსად, აღსრულდა და კვლავაც იქნება აწმყო ჭეშმარიტება ჟამთა აღსასრულამდე.“ *Review and Herald*, August 19, 1890.

გამოცხადების წიგნის მეათე თავში წარმოდგენილი ისტორია წარმოდგენილია შვიდი ქუხილით, ხოლო შვიდი ქუხილი წარმოადგენს იმ მოვლენებს, რომლებიც მილერიტების ისტორიის განმავლობაში მოხდა, რაც იყო პირველი და მეორე ანგელოზთა უწყებების ისტორია. შვიდი ქუხილი ასევე წარმოადგენს „მომავალ

მოვლენებს“, რომლებიც უკანასკნელ დღეებში ხდება, და ისინი სრულდება იმავე „წესრიგით“, როგორც ეს მილერიტების ისტორიაში იყო.

იოანესთვის მიცემული განსაკუთრებული ნათელი, რომელიც შვიდ ჭექა-ქუხილში გამოიხატა, იყო იმ მოვლენათა მოხაზულობა, რომლებიც პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებათა ქვეშ უნდა მომხდარიყო. ...

„მას შემდეგ, რაც ამ შვიდმა ქუხილმა თავიანთი ხმები წარმოთქვას, იოანეს ეძლევა მითითება, როგორც დანიელს მცირე წიგნთან დაკავშირებით: „დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა.“ ეს შეეხება მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავიანთი რიგის მიხედვით გაცხადდება.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 971.

ყველა რეფორმაციული მოძრაობა პარალელურია ერთმანეთისადმი, და ისინი უნდა იქნეს შეკრებილი „ხაზი ხაზზე“, რათა თვალსაჩინოდ წარმოჩნდეს ას ორმოცდაოთხი ათასის საბოლოო რეფორმაციული მოძრაობა. ათი ქალწულის იგავი ასახავს ღვთის ხალხის შინაგან გამოცდილებას როგორც მილერიტულ მოძრაობაში, ისე ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობაში.

„მათეს 25-ის ათი ქალწულის იგავიც ასევე ასახავს ადვენტიისტი ხალხის გამოცდილებას.“ დიადი ბრძოლა, 393.

მილერიტებისა და ას ორმოცდაოთხი ათასისა და საქმეც და უწყებაც წარმოდგენილია გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზით.

„მე მქონია ძვირფასი შესამღებლობები გამოცდილების შესამენად. მე მქონდა გამოცდილება პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზთა უწყებებში. ანგელოზები წარმოდგენილნი არიან, როგორც ცის შუაგულში მფრინავნი, რომლებიც სამყაროს უცხადებენ გაფრთხილების უწყებას და რომელთაც უშუალო კავშირი აქვთ ამ დედამიწის ისტორიის უკანასკნელ დღეებში მცხოვრებ ხალხთან. არავინ ისმენს ამ ანგელოზთა ხმას, რადგან ისინი სიმბოლოს წარმოადგენენ, რათა გამოსახონ ღვთის ხალხი, რომელიც ზეცის სამყაროსთან თანხმობით მოქმედებს. კაცები და ქალები, ღვთის სულით განათლებულნი და ჭეშმარიტებით განწყობილნი, თავიანთი მიმდევრობით აცხადებენ ამ სამ უწყებას.“ Life Sketches, 429.

გამოცხადების მეათე თავში წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური მოვლენები წარმოდგენილია შვიდი ქუხილით. ეს მოვლენები აღნიშნავს იმ ადგილს, სადაც ღვთიური ერთდება ადამიანურთან. ის „ნიშნები“, რომლებიც ქრისტემ მიუთითა მათეს ოცდამეოთხე თავში, მარკოზის მეცამეტე თავსა და ლუკას ოცდამეერთე თავში, წარმოადგენს იმ „ნიშნებს“, რომლებმაც გზა გაუხსნა მილერიტულ მოძრაობას და წარმოადგენს პარალელურ მოწმობას ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობის შესახებ. ას ორმოცდაოთხი ათასი არ იგემებს სიკვდილს, როგორც ეს წარმოდგენილია ენოქისა და ელიას მიერ. 2001 წლის 11 სექტემბერი — ის „ნიშანი“, რომელიც ქრისტემ გამოავლინა, როგორც დედამიწის ისტორიის უკანასკნელი თაობის მოსვლის აღმნიშვნელი — განსაზღვრულია ლუკას ოცდამეერთე თავში. იმ ჯგუფს შორის ყოფნა, რომელიც ენოქითა და ელიათი იყო წარმოდგენილი და რომელსაც ას ორმოცდაოთხი ათასი

ეწოდება, მოითხოვს, რომ ის „ნიშანი“ და ყველაფერი, რასაც იგი წარმოადგენს, აღიარებულ იქნას.

მას შემდეგ, რაც ესომ თავისი მოწაფეები გაატარა „ნიშანთა“ ისტორიის გზით, რომლებმაც გზა გაუხსნეს მილერიტულ მოძრაობას, მან შემდეგ კვლავ გაიმეორა და განავრცო თავისი ისტორიული მოწმობა, მოიცვა რა იგავი, რომელიც იმავე ისტორიას წარმოადგენდა.

და უთხრა მათ იგავი: შეხედეთ ლელვის ხეს და ყველა ხეს; როცა ისინი ახლა გაიფურჩქნებიან, თქვენ თვითონ ხედავთ და შეიცნობთ, რომ ზაფხული ახლოსაა. ასევე თქვენც, როცა იხილავთ, რომ ეს ყველაფერი ხდება, იცოდეთ, რომ ღვთის სასუფეველი ახლოსაა. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ეს თაობა არ გადავა, ვიდრე ყოველივე აღსრულდებოდეს. ცა და მიწა გადავლენ, მაგრამ ჩემი სიტყვები არ გადავლენ. ლუკა 21:29–33.

ესო იგავს იწყებს იმით, რომ განასხვავებს „ლელვის ხეს“, მხოლოდითში, და „ყველა ხეს“. „ლელვის ხე“ არის აღთქმის ერი, რომელიც უკანასკნელ დღეებში არის ლაოდიკელი ადვენტიზმი, და რომელიც აცხადებს, რომ ღვთის ნაშთი ერია. დანარჩენი „ხეები“ წარმართები იყვნენ.

„მიაქციეთ ყურადღება ლელვის ხის დაწყევლას, რომელიც ებრაელ ერს განასახიერებს, აღსარების ფოთლებით დაფარულს, მაგრამ მასზე ნაყოფი ვერ მოიძებნა. წყველა გამოითქვა ლელვის ხეზე, რომელიც წარმოადგენს ზნეობრივ, მოაზროვნე, ცოცხალ მოქმედ პირს, ღვთისაგან დაწყევლილს, რომელიც ამ მოვლენის შემდეგ, როგორც ებრაელები, ორმოცი წლის განმავლობაში ცოცხლობდა, და მაინც მკვდარი იყო. მიაქციეთ ყურადღება: სხვა ხეები, რომლებიც წარმართებს განასახიერებენ, დაფარული არ იყვნენ. ისინი უფოთლო იყვნენ და არავითარ პრეტენზიას არ აცხადებდნენ ღვთის ცოდნის ფლობაზე. მათი ნაყოფის დატოვების ჟამი ჯერ კიდევ არ დამდგარიყო.“ Special Testimonies for Ministers and Workers, number 7, 59–61.

ლაოდიკიური ადვენტიზმი უკანასკნელ დღეებში დაწყველილია, რადგან, თუმცა იგი თავს ღვთის ნაშთ ხალხად აცხადებს, მისი აღმსარებლობა უნაყოფოა. ესო ამ მონაკვეთში ორ ურთიერთდაკავშირებულ, მაგრამ განსხვავებულ აზრს აყალიბებს. იგი მიუთითებს განსხვავებაზე ღვთის აღმსარებელ ხალხსა და წარმართებს შორის, რომლებიც არ აღიარებენ, რომ იცავენ ღვთის რჯულს, ან ფლობენ წინასწარმეტყველების სულს, რაც უკანასკნელი დღეების ნაშთის დამახასიათებელი ნიშნებია, და რომელთა დაცვასაც ლაოდიკიური ადვენტიზმი აცხადებს. ფოთლები უკანასკნელ დღეებში წარმოადგენს იმ პრეტენზიულ აღმსარებლობას, რომ იყვნენ გამოცხადების წიგნში იოანეს მიერ განსაზღვრული ნაშთი.

„წარმართთა ქვეყნიერება წარმოდგენილი იყო უღვწო, უნაყოფო ლელვის ხეებით. წარმართნი, ისევე როგორც იუდეველნი, მოკლებულნი იყვნენ ღვთისმოსაობას, მაგრამ მათ არ გამოუცხადებიათ, თითქოს ღვთის კეთილგანწყობაში იმყოფებოდნენ. ისინი არ იკვებნიდნენ ამადლებული სულიერებით. ისინი ყოველმხრივ ბრმანი იყვნენ ღვთის გზებისა და საქმეთა მიმართ. მათთვის ლელვის

დრო ჯერ არ დამდგარიყო. ისინი კვლავ მოელოდნენ იმ დღეს, რომელიც მათ სინათლესა და იმედს მოუტანდა.“ Signs of the Times, February 15, 1899.

ლეღვის ხესა და სხვა ხეებს შორის განსხვავებას ქრისტემ კიდევ ერთი განსხვავებაც მიანიჭა. ლეღვისთვის ხეთა კვირტის გამოტანის დრო განსხვავებული იყო იმ დროისაგან, როცა წარმართთა ხეებს უნდა გამოეღოთ კვირტი. უკანასკნელ დღეებში „ეკლესიებს ეძლევა ორი განსხვავებული მოწოდება,“ და გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის პირველი ხმა განსაზღვრავს იმ დროს, როცა ას ორმოცდაოთხი ათასისთვის კვირტის გამოტანა უნდა მომხდარიყო. გამოცხადების მეთვრამეტე თავის „მეორე ხმა“ აღნიშნავს იმ დროს, როცა სხვა ხეებს უნდა გამოეღოთ კვირტი.

ქრისტეს დღეებში იუდეველები ლეღვის ხე იყვნენ, ხოლო წარმართები — სხვა ხეები. მილერიტა ისტორიის პერიოდში პროტესტანტები იყვნენ ლეღვის ხე, ხოლო მილერიტები — სხვა ხეები. უკანასკნელ დღეებში ლაოდიკიური ადვენტიზმი არის უნაყოფო ლეღვის ხე, რომელიც იერუსალიმიდან (ვენახიდან) მოიკვეთება, ხოლო ას ორმოცდაოთხი ათასი არიან ლეღვის ხეები, რომელნიც ნაყოფს გამოიღებენ. ღვთის სხვა შვილები, რომლებიც ჯერ კიდევ ბაბილონში არიან, წარმოდგენილნი არიან, როგორც წარმართები.

„წარმართი“, განსაზღვრებით, არის „უცხო“. წარმართთა ხეები მიძინებულნი არიან (მკვდარნი), არ გამოაქვთ არც კვირტი და არც ნაყოფი იმ დროს, როცა ლეღვის ხე კვირტს გამოიტანს და ცოცხლდება. მიძინებული ხე გამხმარი ხეა, და როდესაც წარმართებს მოუწოდებენ, რომ გამოვიდნენ ბაბილონიდან, გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეორე ხმით, მაშინ ისინი აირჩევენ მეშვიდე დღის შაბათის დაცვას და შევა უფალთან აღთქმაში.

ნურც უცხო თესლის ძე, რომელიც უფალს შეერთებია, იტყვის: უფალმა სრულად განმაშორა თავისი ხალხისაგან; და ნურც საჭურისი იტყვის: აჰა, მე ხმელი ხე ვარ. რადგან ასე ამბობს უფალი იმ საჭურისთა მიმართ, რომელნიც იცავენ ჩემს შაბათებს, ირჩევენ იმას, რაც მე მაამებს, და მტკიცედ ეჭიდებიან ჩემს აღთქმას: მათ მივცემ ჩემს სახლში და ჩემს კედლებში ადგილსა და სახელს, უკეთესს, ვიდრე მეთა და ასულთაას; მივცემ მათ საუკუნო სახელს, რომელიც არ მოიკვეთება. აგრეთვე უცხო თესლის ძენი, რომელნიც შეერთებიან უფალს, რათა ემსახურონ მას, და უყვარდეთ უფლის სახელი, რათა იყვნენ მისი მსახურნი, ყოველი, ვინც იცავს შაბათს, რომ არ შებილწოს იგი, და მტკიცედ ეჭიდება ჩემს აღთქმას — მათაც მოვიყვან ჩემს წმიდა მთაზე და გავახარებ ჩემს სამლოცველო სახლში; მათი სრულადდასაწველი მსხვერპლი და მათი მსხვერპლშეწირვანი შეწყნარებული იქნება ჩემს სამსხვერპლოზე; რადგან ჩემს სახლს ეწოდება სამლოცველო სახლი ყველა ხალხისთვის. ესაია 56:3–7.

უცხო არის „წარმართი“, და „მეორე ხმა“ მოუწოდებს მათ, გამოვიდნენ ბაბილონიდან, და ისინი მოყვანილნი არიან ღვთის წმიდა მთაზე; მაშინ იგი იქნება მისი „წმიდა“ მთა, რადგან ხორბალი და სარეველა განცალკევებულნი იქნებიან გამოცდის პროცესით, რომელიც წარმოდგენილია „პირველი ხმის“ ისტორიაში. როცა ისინი უკანასკნელ დღეებში უფლის მთაზე მოვლენ, წარმართნი აღარ იქნებიან უცხონი ან გამხმარი ხეები.

მზე და მთვარე დაბნელებიან, და ვარსკვლავები თავიანთ ნათებას შეწყვეტენ. უფალი სიონიდან იღრიალებს და იერუსალიმიდან გამოსცემს თავის ხმას; და შეირყევინა ცანი და ქვეყანა; ხოლო უფალი იქნება თავისი ხალხის სასოება და ისრაელის ძეგლი. და იცნობთ, რომ მე ვარ უფალი, თქვენი ღმერთი, დამკვიდრებული სიონში, ჩემს წმიდა მთაზე; მაშინ იერუსალიმი წმიდა იქნება, და აღარ გაივლიან მასში უცხონი. იოელი 3:15–17.

ისტორიაში იმ დროის შემოსვლას, როდესაც „მეორე ხმა“ ღმერთის სხვა ფარას ბაბილონიდან უხმობს, ახლავს „ნიშნები“, რომლებიც მილერიტული მოძრაობის ნიშნებით იყო წინასწარ წარმოსახული. მათეს ოცდამეოთხე თავში, მარკოზის მეცამეტე თავში და ლუკას ოცდამეერთე თავში გადმოცემულია ქრისტეს ის მოწმობა, რომელსაც ჩვენ განვიხილავთ. ამ სამი მოწმის თითოეულში ერთ-ერთ განსაზღვრულ „ნიშნად“ სახელდება, რომ ზეცის ძალები შეირყევა; მაგრამ იოელის წარმოდგენაში იმ „ნიშნებისა“, რომლებიც მიუთითებს, თუ როდის იქნება იერუსალიმი „წმიდა“, როგორც „ზეცანი, ისე მიწაც შეირყევა.“

იოელი მიუთითებს წინასწარმეტყველებული „ნიშნების“ სრულყოფილ აღსრულებაზე, რომლებიც მაშინ ხდება, როცა იერუსალიმი წმინდაა. ის დროა, როდესაც უფალმა ას ორმოცდაოთხი ათასს ცოდვები მოუხსნა, და ლაოდიკიის ეკლესია ფილადელფიის მოძრაობაში გადავიდა. სწორედ მაშინ მეექვსე მოძრაობა (ფილადელფია) ხდება მერვე მოძრაობა (ფილადელფია), რომელიც შვიდი ეკლესიისაგან არის. სწორედ მაშინ მეზრდოლი ეკლესია ხდება გამარჯვებული ეკლესია. მეზრდოლი ეკლესია არის სახელწოდება ღვთის იმ ეკლესიისთვის, რომელიც შედგება ხორბლისა და ღვარძლისაგან. გამარჯვებული ეკლესია არის ღვთის წმინდა მთა, რომელიც „წმინდაა“, და „უცხონი აღარასოდეს გაივლიან მასში.“

აღმართული დროშის შემოყვანა, რომელიც არის ტრიუმფანტი ეკლესია, რომელიც არის „შვიდთაგან მერვე“, რომელიც არის ის დრო, როდესაც იერუსალიმი „წმიდაა“, თან სდევს „ნიშნები“. იმისათვის, რომ იესოს თავისი ხალხისთვის მიეცა საზომი წერტილი იმ სიცოცხლისა თუ სიკვდილის „ნიშნის“ საცნობად, რომელიც ასორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას განსაზღვრავს, მან ხეები და ხის სიცოცხლის ბუნებრივი ციკლი გამოიყენა, რათა ეს უაღრესად მნიშვნელოვანი გაკვეთილი ესწავლებინა.

„ქრისტემ თავის ხალხს უბრძანა, ედარაჯათ მისი მოსვლის ნიშნებისთვის და გაეხარათ, როდესაც იხილავდნენ თავიანთი მომავალი მეფის მოახლოების ნიშნებს. „როცა ეს ამბები დაიწყებს ახდენას,“ — თქვა მან, — „მაშინ ზემოთ აიხედეთ და ასწიეთ თქვენი თავები, რადგან მოახლოვდა თქვენი გამოსყიდვა.“ მან თავის მიმდევრებს გაზაფხულის კვირტგამოჩენილ ხეებზე მიუთითა და თქვა: „როცა ისინი ახლა გაიფურჩქნებიან, თქვენ თვითონ ხედავთ და იცით, რომ ზაფხული უკვე ახლოა. ასევე თქვენც, როცა იხილავთ, რომ ეს ამბები ხდება, იცოდეთ, რომ ახლოა ღვთის სასუფეველი.“ ლუკა 21:28, 30, 31.“ დიადი ბრძოლა, 308.

როდესაც გაზაფხულის ხეები კვირტობას იწყებენ, ზაფხული ახლოსაა.

მკა გადაიარა, ზაფხული დასრულდა, და ჩვენ არ ვართ გადარჩენილნი. იერემია 8:20.

აყვავებული ხეები მიუთითებენ, რომ გაზაფხულია, და ამის შემდეგ ვიგებთ, რომ ზაფხული ახლოსაა; ხოლო სწორედ ზაფხულში იკრიფება მოსავალი.

მათი დამთესი მტერი ეშმაკია; მკა არის ქვეყნის აღსასრული; ხოლო მომკალნი ანგელოზები არიან. მათე 13:39.

მკა არის წუთისოფლის დასასრულს. როცა ხეები კვირტის გამოტანას იწყებენ, თქვენგან მოითხოვება იცოდეთ, რომ წუთისოფლის აღსასრული მოახლოებულია.

„მაცხოვრის ერთი გამონათქვამი არ უნდა იქნეს გამოყენებული მეორის გასაუქმებლად. თუმცა არავინ იცის მისი მოსვლის დღე და საათი, ჩვენ დაემოდღვრილვართ და მოგვეთხოვება ვიცოდეთ, როდის არის იგი ახლოს. ჩვენ შემდგომაც გვესწავლება, რომ მისი გაფრთხილების უგულებელყოფა და იმაზე ცოდნის უარყოფა ან დაუდევრად მიტოვება, თუ როდის არის მისი მოვლინება ახლოს, ჩვენთვის ისევე საბედისწერო იქნება, როგორც ნოეს დღეებში მცხოვრებთათვის იყო საბედისწერო, რომ არ იცოდნენ, როდის მოდიოდა წარღვნა.“ The Great Controversy, 371.

ჩვენ გავაგრძელებთ ლუკას ოცდამეერთე თავის შესწავლას მომდევნო სტატიაში.

„ვიხილე, რომ ახლა დედამიწის ძალები ირყევა და რომ მოვლენები თანამიმდევრობით მოდის. ომი და ომის ამბები, მახვილი, შიმშილი და სენი პირველად შეარყევს დედამიწის ძალებს; შემდეგ კი ღვთის ხმა შეარყევს მზეს, მთვარეს და ვარსკვლავებს, აგრეთვე ამ დედამიწასაც. ვიხილე, რომ ევროპაში ძალთა რყევა არ არის, როგორც ზოგნი ასწავლიან, ცის ძალთა რყევა, არამედ განრისხებულ ხალხთა რყევა.“ Early Writings, 41.